

Juryrapport Heden oeuvreprijs

De carrière van onze laureaat omspannt meer dan dertig jaar. Het vroegste werk dat ik van haar ken, lijkt te maken te hebben met de schilderkunst van Reinier Lucassen en Alphons Freymuth, vertegenwoordigers van de Nieuwe Figuratie.

Expressieve schilderkunst die weliswaar figuratief is, maar die niets te maken heeft met realisme. Uitbundig kleurgebruik, dichte, intense schilderijen met veelal mensfiguren in een platte ruimte. Als dat kan tenminste, een platte ruimte.

Een volgende stap in haar werk is te zien als de schilderijen als het ware kapot gevallen zijn en de scherven weer in elkaar gezet zijn om tot een nieuw schilderij te komen. Kubisme 2.0, met wederom zeer intens kleurgebruik, en nog steeds met figuren.

Steeds meer ontwikkelt zij een eigen en unieke stijl en komt zij los van andere kunstenaars om haar heen.

De scherven in de schilderijen verworden langzamerhand tot op zichzelf staande decoratieve elementen, die tegen, of samen met figuren strijden om het doek, om het oppervlak. Die strijd duurt jaren, soms wint de decoratie, soms de strijdende figuur. Er zijn periodes in het oeuvre waarin de decoratie volledig is, er is geen ruimte meer voor figuratie. En dan breekt er soms toch weer een figuur, of een deel van een figuur doorheen.

Zo is er in onze collectie een schilderij uit de serie 'Geschiedenis'. Een schilderij van 180 bij 120 cm. De kleuren zijn te omschrijven als schemerachtig, met ergens wat ondergaande zon rood en op andere plekken weer de kleur van geronnen bloed. Maar ook grijsblauw, geel en oud roze. In het midden bevindt zich een vrouwfiguur (Kenau Simonsdochter Hasselaar) die met een machtige beweging van haar zwaard uit het doek, uit de decoratie naar voren treedt. Zij is gek genoeg alleen maar uitgevoerd in een kleur, omber, alsof het de voorlopige onderschildering betreft. Toch lijkt het alsof zij het volgend moment uit het schilderij zal stappen. Een prachtig werk is dat. Het werk hangt bij een klant op locatie en dus hier op dit moment niet zichtbaar.

In de textiele werken die zij de laatste jaren maakt lijkt het decoratieve definitief de overwinning te hebben behaald, maar toch is niets minder waar. In de decoratie is namelijk het figuratieve verborgen, verweven. Verweven in de textiel. De decoratieve elementen komen voort uit kleine gouaches die zij al heel lang maakt, 's avonds, thuis. Aan de keukentafel. Die gouaches, of Forma Pittura zoals ze heten, lijken een figuratieve oorsprong te hebben, alhoewel dat soms moeilijk te ontcijferen is.

Intussen is het werk van onze laureaat echt uniek geworden, in die zin dat je haar werk uit duizenden kunt herkennen. De bijzondere vormtaal maar ook de kleur, die maken dit werk zo bijzonder. Nogal wiesdes zult u zeggen, kleur en vorm, maar in dit geval zijn deze twee ingrediënten bij elkaar echt uitzonderlijk. Haar schilderijen spatten van de muur. Haar palet is exorbitant, alhoewel het in de loop van de jaren iets minder wild is geworden. Samen met de complexe structuren die de decoratieve elementen in haar schilderijen aannemen, maken die de schilderijen tot een reis voor het oog en geest. Het is eenvoudigweg niet te doen om in een keer te bevatten wat je ziet. Het is zinsbegoochelende kunst. Wat wil je nog meer?

Dit alles wil overigens niet zeggen dat haar werk onomstreden is, de reacties erop zijn niet eenduidig. Tweeduidig, bestaat dat? Er zijn lovers en er zijn haters, en vaak zijn die meningen ook nogal uitgesproken. Volgens mij is dat best een goed teken, die dubbele ontvangst. Een beetje controversie over iemands werk is zo gek nog niet. Ik denk overigens dat het bij haar niet draait om die controversie, ze is daar niet op uit. Zij is niet dwars omdat ze dat wil, maar zo komt het toevallig uit.

Deze winnaar verdient deze prijs dubbel en dwars.

Het buitengewone belang van deze kunstenaar blijft overigens niet beperkt tot haar eigen atelier. Als het om kunst en cultuur gaat vind je bij haar altijd een gewillig oor, ze zet zich ervoor in, springt ervoor op de bres. Ze heeft de wil om anderen deelgenoot te maken van haar passie. Bovendien is er nog het plezier dat ze zelf beleeft aan anderen die haar passie delen.

Ik doel met name op haar werk als docent dat zij op dit moment doet aan de Kunstacademie in Den Haag. De betrokkenheid bij anderen – studenten, maar ook collega's in het veld – is bijzonder. Als voorbeeld noem ik even de uitstapjes die zij organiseert naar opera-uitvoeringen in binnen- en buitenland met een hele klas studenten. Dat maakt haar toch al bijzondere kunstenaarschap ook nog eens sociaal. Het delen van je kennis met uitgesproken plezier is ook niet elke kunstenaar gegeven.

Ten slotte. Zij is voor Heden belangrijk omdat haar kunst uitermate goed functioneert in onze collectie. We zijn er trots op dat haar werk samen met ons op trekt. Net als Heden is zij cultureel ondernemer en staat ze zij aan zij met Heden, met dezelfde missie, en dezelfde passie voor kunst.

Voor degenen die al weten over wie ik spreek is wat nu komt een bevestiging, voor hen die dat nog niet door hebben wellicht een verrassing.

De Heden oevreprijs 2012 gaat naar Christie van der Haak!